

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce

G. A.

zastoupen Mgr. Tomášem Mařatkou, advokátem
se sídlem Dušní 8/11, Praha 1

proti

žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy

se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

za účasti osoby zúčastněné

J. S.

o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 4. 2015, č.j. MHMP 697187/2015, sp. zn. S-MHMP 1756701/2014/SUP/Ja a proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm,

takto:

- I. Žaloba se v části směřující proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm, odmítá.

- II. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 4. 2015, č.j. MHMP 697187/2015, sp. zn. S-MHMP 1756701/2014/SUP/Ja, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Tomáše Mařatky, advokáta.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2015, č.j. MHMP 697187/2015, sp. zn. S-MHMP 1756701/2014/SUP/Ja, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odbor výstavby (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073863/2014, sp. zn. SZ MCP6 079314/2013/OV/Pm, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o dodatečné povolení stavby - stavebních úprav ploché střechy za účelem změny jejího využití jako pobytové terasy a realizaci schodiště mezi spodní a horní terasou mezi 5. a 6. NP přiléhající k bytové jednotce č. x bytového domu č.p. x v k.ú. x.
2. Žalobce současně v žalobě navrhl zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm, kterým byla zamítnuta žádost Společenství vlastníků jednotek v domě č.p. x o dodatečné povolení stavby zábradlí kolem vnějšího obvodu ploché nepochozí střechy v 6. NP bytového domu č.p. x v k.ú. x.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

3. Žalobce v podané žalobě namítal nesprávnost závazného stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „orgán státní památkové péče“) ze dne 2. 1. 2012, č.j. S-MHMP 887 344/2011, které bylo potvrzeno závazným stanoviskem Ministerstva kultury.
4. Tvrdil, že závazné stanovisko bylo zpracováno předčasně, bez dostatečného předchozího seznámení se skutečným stavem a okolím stavby. Obdobné stavební úpravy se totiž objevují na stavbách v bezprostředním i vzdálenějším okolí stavby i na sousední terase, která na terasu žalobce bezprostředně navazuje. Orgán státní památkové péče se tak odchýlil od dosavadní rozhodovací praxe, vydal tzv. překvapivé rozhodnutí a porušil zásadu legitimního očekávání zakotvenou v § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“).
5. Namítal, že stavební úpravy schodiště a dřevěné podlahy se nacházejí ve vnitroblokové části, pročež nemohou být spatřeny z horizontu veřejně přístupných ploch ani narušit panorama památkových zón v blízkých pohledech. Stavební úpravy nepředstavují

pohledově rušivý prvek, jelikož podlaha je červenohnědé barvy a schodiště je z dálky sotva viditelné, neboť má jednoduché provedení a bílou barvu jako omítka domu.

6. Poukázal na souhlas téměř všech členů společenství vlastníků jednotek se stavebními úpravami, kladné vyjádření spolumajitelky domu pí. E. P. a vyjádření projektanta Ing. L. R. Dále poukázal na to, že stavební úpravy byly provedeny předchozím vlastníkem před více než 15 lety a že zábradlí představuje bezpečnostní prvek. Tvrdil, že má s pí. J. S. a JUDr. V. H. osobní spory, přičemž podnět k odstranění stavebních úprav podal právě JUDr. V. H. a pí. J. S. je zaměstnankyní žalovaného, a tudíž mohla ovlivnit posouzení stavebních úprav orgánem státní památkové péče.
7. Vytkl správnímu orgánu I. stupně a žalovanému, že závěry závazného stanoviska bez dalšího převzaly a rozhodly v jeho neprospěch. Dle žalobce žalovaný pouze odkázal na obsah závazného stanoviska, aniž by se zabýval jeho obsahem či procesem jeho vydání.
8. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2015, dvě rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014 a rovněž závazné stanovisko ze dne 2. 1. 2012.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 8. 2015 uvedl, že závěr závazného stanoviska dotčeného orgánu je pro správní orgány závazný, přičemž správní orgány nejsou oprávněny přezkoumávat jeho obsah. Dle žalovaného správní orgán I. stupně nevybočil ze své dosavadní rozhodovací praxe.
10. Uvedl, že se nemůže vyjádřit k tvrzení žalobce, že se v okolí stavby nacházejí obdobné úpravy, jelikož tato námitka byla uplatněna až v podané žalobě. Zdůraznil, že žalobce mohl uplatnit právní vady nemovitosti občansko-právní cestou a že souhlas společenství vlastníků jednotek je pouze jedním z předpokladů pro změnu stavby.
11. Žalovaný navrhl soudu, aby odmítl žalobu v části, v níž směřuje proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm, jelikož dané rozhodnutí je předmětem samostatného, dosud neukončeného odvolacího správního řízení. A současně navrhl soudu, aby žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2015 jako nedůvodnou zamítl.
12. Žalobce v podání ze dne 2. 9. 2015 odmítl argumentaci žalovaného a předložil soudu znalecký posudek vypracovaný Akad. arch. J. S., dle něhož závěry závazného stanoviska orgánu státní památkové péče neobstojí. Žalobce současně vzal zpět svou žalobu v části týkající se rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm.
13. Soud konstatuje, že manželé J. S. a JUDr. V. H. uplatnili právo osoby zúčastněné na tomto soudním řízení. Soud v průběhu řízení z úřední činnosti zjistil, že JUDr. V. H. zemřel a bytová jednotka č. 18 v domě č.p. x v ulici Z. v k.ú. x je ve výhradním vlastnictví pí. J. S. Soud proto nadále jednal jako s osobou zúčastněnou na řízení pouze s pí. J. S. Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.

III.

Obsah správního spisu

14. Oznámením ze dne 16. 4. 2012, č.j. MCP6 032315/2012, sp. zn. SZ MCP6 032311/2012/OV/Nv zahájil správní orgán I. stupně řízení o odstranění stavby dle § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

znění rozhodném (dále jen „stavební zákon“) ve věci stavební úpravy bytového domu č.p. x v k.ú. x spočívající v úpravách ploché střechy (dále jen „stavební úprava střechy“) a v realizaci schodiště mezi spodní a horní terasou mezi 5. a 6. NP (dále jen „stavební úprava schodiště“).

15. Žalobce v podání ze dne 20. 7. 2012, které došlo žalovanému dne 24. 7. 2012, požádal o dodatečné povolení stavby – stavební úpravy střechy a stavební úpravy schodiště.
16. Dne 2. 1. 2012 vydal Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „orgán státní památkové péče“) závazné stanovisko č.j. S-MHMP 887 344/2011, dle něhož jsou stavební úpravy schodiště a střechy neakceptovatelné. Orgán státní památkové péče odkázal na blíže nespecifikované vyjádření Národního památkového ústavu (dále jen „NPÚ“), se kterým se ztotožnil. Konstatoval, že předmětem památkové péče je historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotová skladba, charakter a architektura objektu, jeho exteriér a panorama památkových zón v blízkých pohledech. Památková hodnota střechy spočívá v jejím sourodém začlenění do hmotové skladby střešní krajiny daného historického urbanistického celku, spoluvytváří architektonickou podstatu objektu a je nedílnou součástí jeho kompozice s charakteristickou hmotou, proporcemi, krytinou i detaily. Zájmem je udržet střechu domu v maximální míře v autentické podobě, avšak provedení schodiště působí neautenticky a spolu s podlahou z tropické dřeviny představují cizorodý prvek, který je nežádoucí. Propojení teras schodištěm a dřevěná podlaha z tropické dřeviny jsou novodobým prvkem výrazně se propisujícím do střešní krajiny v dálkových i blízkých pohledech sousedních domů a nerespektujícím památkově chráněný charakter, a proto jsou nepřijatelné.
17. Dne 13. 12. 2012 správní orgán I. stupně řízení o dodatečném povolení stavby usnesením zastavil. Proti usnesení podal žalobce odvolání, jehož obsah je obdobný podané žalobě.
18. K žádosti žalovaného o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska vydalo Ministerstvo kultury dne 27. 5. 2013 závazné stanovisko zn. MK 24271/2013 OPP, sp. zn. MK-S 2736/2013 OPP, kterým potvrdilo závazné stanovisko orgánu státní památkové péče ze dne 2. 1. 2012. Ministerstvo kultury shrnulo obsah závazného stanoviska a ztotožnilo se s posouzením věci orgánem státní památkové péče. Konstatovalo, že propojení teras a podlaha z tropické dřeviny jsou z hlediska památkové péče nepřijatelné a že se jedná o novodobé prvky výrazně zasahující do střešní krajiny v dálkových i blízkých pohledech sousedních domů a nerespektující její památkově chráněný charakter.
19. Žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 10. 2013 usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 13. 12. 2012 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
20. Dne 19. 9. 2014 vydal správní orgán I. stupně pod č.j. MCP6 073863/2014, sp. zn. SZ MCP6 079314/2013/OV/Pm rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby – stavebních úprav střechy a schodiště. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že dne 2. 1. 2012 bylo orgánem státní památkové péče vydáno negativní závazné stanovisko, potvrzené závazným stanoviskem Ministerstva kultury ze dne 27. 5. 2013, dle nichž provedené stavební úpravy nejsou akceptovatelné z hlediska zájmů státní památkové péče. Konstatoval, že vzhledem k negativnímu závaznému stanovisku neprováděl další dokazování a žádost žalobce o dodatečné povolení stavby zamítl.
21. O odvolání žalobce, jehož obsah je obdobný podané žalobě, rozhodl žalovaný dne 29. 4. 2015 žalobou napadeným rozhodnutím tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014 potvrdil. Žalovaný se ztotožnil s posouzením věci správním orgánem I. stupně, jelikož žádost o dodatečné povolení stavby musela být zamítnuta s ohledem na negativní závazné stanovisko orgánu státní památkové péče. K námitkám žalobce shrnul obsah závazného stanoviska a konstatoval, že jej neshledal zjevně nezákonným či vybočujícím ze správního uvážení.

IV. Posouzení žaloby

22. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“)].
23. Soud se nejprve zabýval žalobou směřující proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm, jelikož žalobce v návrhu výroku rozsudku ve smyslu § 71 odst. 1 písm. f) s.ř.s. navrhl soudu, aby zrušil mimo jiné i toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
24. Soud je vždy povinen hodnotit, zdali podaná žaloba splňuje podmínky řízení, a jedná-li se tak o žalobu přípustnou.
25. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:
26. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.
27. Soud z předložených listin zjistil, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm byla zamítnuta žádost Společenství vlastníků jednotek v domě č.p. x o dodatečné povolení stavby zábradlí kolem vnějšího obvodu ploché nepochozí střechy v 6. NP bytového domu č.p. x v k.ú. x. Součástí rozhodnutí je poučení, že se proti rozhodnutí lze odvolat do 15 dnů od jeho oznámení. Soud dále z vyjádření žalovaného ze dne 16. 8. 2015 zjistil, že žalobce proti jmenovanému rozhodnutí podal odvolání, které bylo předmětem samostatného odvolacího řízení. A dále z vyjádření žalobce ze dne 2. 9. 2015 zjistil, že o tomto odvolání rozhodl žalovaný dne 28. 8. 2015.
28. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce před podáním žaloby proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm vedené pod sp. zn. 5 A 109/2015 sice podal řádný opravný prostředek – odvolání, avšak nevyčkal na výsledek zahájeného odvolacího správního řízení a před jeho pravomocným skončením podal návrh na zahájení řízení ke správnímu soudu. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba je v části směřující proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm podána předčasně, a proto v této části žalobu v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítl (srov. například rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2006, č.j. 1 Aps 4/2005-79).
29. Pro úplnost soud konstatuje, že nemohl řízení v této části zastavit, jak navrhoval žalobce ve vyjádření ze dne 2. 9. 2015, jelikož žalobce v této věci nezaplatil soudní poplatek, přičemž soud jej s ohledem na závěr o odmítnutí žaloby k zaplacení soudního poplatku ani nevyzýval (v podrobnostech srov. rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 21. 2. 2017, sp. zn.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

IV ÚS 292/17). Soud dodává, že z úřední činnosti je mu známo, že rozhodnutí ze dne 19. 9. 2014, č.j. MCP6 073390/2014, sp. zn. SZ MCP6 093701/2013/OV/Pm, resp. pravomocné rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2015 o odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí, bylo předmětem přezkumu před zdejším soudem ve věci vedené pod sp. zn. 11 A 166/2015.

30. Soud se dále zabýval žalobou směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2015, č.j. MHMP 697187/2015, sp. zn. S-MHMP 1756701/2014/SUP/Ja. Předmětem tohoto rozhodnutí žalovaného, resp. řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, bylo výlučně dodatečné povolení stavby - stavebních úprav schodiště a úpravy ploché střechy bytového domu č.p. x v k.ú. x. Soud se tedy v nyní projednávané věci zabýval toliko stavebními úpravami schodiště a plochy střechy bytového domu č.p. x v k.ú. x. Nezabýval se však stavební úpravou spočívající v osazení střechy zábradlím, která byla předmětem jiného správního řízení a rozhodnutí, jak je uvedeno shora.
31. Žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2015, č.j. MHMP 697187/2015, sp. zn. S-MHMP 1756701/2014/SUP/Ja, je důvodná.
32. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
33. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním.
34. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že
  - a) není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území,
  - b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
  - c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.
35. Podle § 149 odst. 1 správního řádu závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.
36. Podle § 149 odst. 3 správního řádu jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.
37. Podle § 11 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o státní památkové péči“) správní úřady a orgány krajů a obcí vydávají svá rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy státní památkové péče na ochraně nebo zachování kulturních památek nebo památkových rezervací a památkových zón a na jejich vhodném využití, jen na základě závazného stanoviska^{2a}) obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památky, jen na základě závazného stanoviska krajského úřadu.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

38. Podle § 75 odst. 2 věta druhá s.ř.s. byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.
39. Stěžejní námitkou žalobce byla nesprávnost závazného stanoviska orgánu státní památkové péče ze dne 2. 1. 2012 a potvrzujícího závazného stanoviska Ministerstva kultury ze dne 27. 5. 2013, která byla podkladem pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2014 a žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2015.
40. V této souvislosti soud poukazuje na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č.j. 2 As 75/2009-113, jehož právní věta zní: „*Závazná stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu z roku 2004 nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 s. ř. s., neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Soudní přezkum jejich obsahu je v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s.*“ (srov. obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č.j. 7 A 90/2001-98). Závěry Nejvyššího správního soudu jsou plně aplikovatelné na nyní posuzovanou věc a soud nemá důvod se od nich odchýlit.
41. Soud shrnuje, že je oprávněn v tomto řízení závazné stanovisko vydané orgánem státní památkové péče ze dne 2. 1. 2012 a potvrzující závazné stanovisko Ministerstva kultury ze dne 27. 5. 2013 přezkoumat dle § 75 odst. 2 věta druhá s.ř.s. Daná závazná stanoviska vydaná dle § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči a dle § 149 správního řádu nejsou rozhodnutími dle § 67 správního řádu ani dle § 65 s.ř.s., jelikož sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva a povinnosti a jsou toliko podkladem pro žalobou napadené rozhodnutí.
42. Soud dále poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č.j. 4 As 25/2009-163, v němž uvedl „*v pravomoci stavebního úřadu není přezkoumávat stanoviska (podkladové správní úkony) dotčených orgánů státní správy. Dotčené orgány státní správy se v nich vyjadřují ke specializovaným otázkám, které si z důvodu nedostatku odbornosti nemůže posoudit stavební úřad sám. Stavební úřad je jejich vyjádřeními vázán a do značné míry při jejich pořizování plní roli koordinátora a jeho úlohou je zajistit mezi jednotlivými stanovisky soulad.*“. Soud k tomu dodává, že přestože správní orgány nejsou oprávněny závazné stanovisko přezkoumávat, jsou povinny dbát na to, aby závazné stanovisko bylo jednoznačné, dostatečně konkrétní a reagovalo na veškeré rozhodné skutečnosti.
43. Žalobce v podané žalobě a rovněž konstantně v průběhu celého správního řízení (konkrétně ve vyjádření k podkladům pro vydání závazného stanoviska ze dne 26. 10. 2010, v odvolání ze dne 28. 12. 2012 a poté i v odůvodnění v pořadí druhého odvolání ze dne 13. 11. 2014) poukazoval na to, že obdobné stavební úpravy se nachází v bližším i vzdálenějším okolí stavby, že se nachází ve vnitrobloku, tedy nemohou být spatřeny, a narušit tak panorama památkové zóny, a že nepředstavují rušivý prvek s ohledem na barvu a způsob jejich provedení.
44. Orgán státní památkové péče v odůvodnění závazného stanoviska ze dne 2. 1. 2012 odkázal na blíže nespecifikované písemné vyjádření NPÚ, se kterým se měl ztotožnit a které však není součástí předloženého správního spisu. A dále konstatoval, že stavební úpravy jsou novodobé prvky výrazně se propisující do střešní krajiny v dálkových i blízkých pohledech sousedních domů a nerespektují památkově chráněný charakter střešní krajiny a

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

rovněž že schodiště působí neautenticky a pochozí vrstva z tropické dřeviny je nežádoucí cizorodý prvek. Soud konstatuje, že přestože orgán státní památkové péče označil stavební úpravy schodiště a střechy (dřevěné podlahy) za neakceptovatelné, úvahy, které jej k takovému závěru vedly, dostatečným způsobem v závazném stanovisku neozřejmil, když tyto úvahy jsou neurčité, nekonkrétní a obecné. Orgán státní památkové péče přitom nereagoval adekvátně ani na námitky žalobce. K námitce žalobce týkající se pochozí vrstvy (stavební úpravy střechy), tedy její červenohnědé barvy, která měla být obdobná barvě střech okolních domů, pouze v obecné rovině a bez bližšího odůvodnění konstatoval, že pochozí vrstva z tropické dřeviny vizuálně neodpovídá architektonické hodnotě objektu a je cizorodým prvkem. Zcela opomněl vypořádat žalobcovu námitku, že schodiště vzhledem k provedení a barvě je sotva viditelné, jelikož barva omítky je rovněž bílá. A nikterak nereagoval ani na námitku, že stavební úpravy byly provedeny ve vnitrobloku, a nejsou tedy viditelné ani schopné narušit památkový charakter lokality. Soud shrnuje, že orgán státní památkové péče odůvodnil svůj závěr, že stavební úpravy střechy a schodiště jsou v rozporu se zájmy státní památkové péče, pouze obecně, aniž by jakkoli reagoval na konkrétní argumenty žalobce. Na ně ostatně nereagovalo ani Ministerstvo kultury ve svém potvrzujícím závazném stanovisku ze dne 27. 5. 2013. Ministerstvo kultury totiž v potvrzujícím závazném stanovisku pouze zopakovalo obsah závazného stanoviska ze dne 2. 1. 2012, aniž by se jakkoli vyjádřilo k námitkám žalobce a reagovalo na ně.

45. Soud konstatuje, že na námitky žalobce nereagoval řádně ani žalovaný, který pouze konstatoval, že nelze souhlasit s žalobcem, že dotčené orgány se neseznámily se skutečným stavem stavebních úprav a okolím stavby, a k tomu odcitoval obsah závazného stanoviska s tím, že je neshledal zjevně nezákonným či vybočujícím z mezí správního uvážení. Správní orgány jistě mohou odůvodnění rozhodnutí podpořit odkazem na závazná stanoviska, avšak v dané věci odkaz žalovaného na závazné stanovisko anebo citace některé jeho části, nepředstavují řádné a přezkoumatelné vypořádání námitek žalobce zpochybňující názory dotčeného orgánu, jelikož závazné stanovisko se nikterak argumenty žalobce nezabývalo. Žalovaný tak nedostál své povinnosti řádně a přezkoumatelně vypořádat námitky účastníků řízení a uvést v odůvodnění rozhodnutí, z jakého důvodu je nepovažoval za důvodné (srov. § 68 odst. 3 věta první správního řádu). Soud současně nemohl přisvědčit tvrzení žalovaného, že žalobce námitku obdobných úprav v okolí v průběhu správního řízení nevznsl, neboť z podání žalobce, která byla učiněna v průběhu správního řízení a která jsou shora jmenovaná, naopak vyplývá, že žalobce namítal existenci obdobných stavebních úprav v okolí konstantně v průběhu celého správního řízení.
46. Dle stanoviska soudu tak podkladová závazná stanoviska orgánu státní památkové péče a Ministerstva kultury jsou nezákonná, přičemž se jedná o vadu, která mohla mít vliv na zákonnost žalobou napadené rozhodnutí, jelikož žalobou napadené rozhodnutí z těchto závazných stanovisek vycházelo a plně na ně odkazovalo. Žalovaný současně v žalobou napadeném rozhodnutí řádně nevypořádal námitky žalobce, pročež zatížil žalobou napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.
47. V této souvislosti soud konstatuje, že nemohl přistoupit ke zrušení závazného stanoviska orgánu státní památkové péče, resp. potvrzujícího závazného stanoviska Ministerstva kultury. K tomu soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2007, č.j. 4 As 37/2005-83, jehož druhá právní věta zní: „*Ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s. umožňuje soudům ve správním soudnictví přezkoumávat zákonnost subsumovaných správních*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

aktů; toto ustanovení však nezakládá pravomoc správních soudů takové akty zrušovat. Měla-li zjištěná nezákonnost subsumovaného aktu vliv na zákonnost žalobou napadeného aktu finálního, zruší soud tento finální akt a s nezákonností subsumovaného aktu se vypořádá v odůvodnění svého rozsudku.“. Z citovaného rozhodnutí vyplývá, že byť tedy správní soud má pravomoc závazné stanovisko přezkoumat, nemá pravomoc závazné stanovisko zrušit.

48. S ohledem na výše uvedené právní závěry o nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí a rovněž závazných stanovisek soud konstatuje, že soud již pro nadbytečnost neprovedl k důkazu znalecký posudek vypracovaný Ing. arch. J. S., který žalobce předložil soudu spolu s vyjádřením ze dne 2. 9. 2015.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

49. Na základě výše uvedených skutečností soud žalobou napadené rozhodnutí pod výrokem II. tohoto rozsudku bez jednání zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
50. Výrok o nákladech řízení pod výrokem III. tohoto rozsudku je odůvodněn § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, vyjádření ze dne 2. 9. 2015), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 3.100,- Kč, tři paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 300,- Kč a DPH ve výši 2.142,- Kč. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 15.342,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Tomáše Mařátky, advokáta.
51. Výrok o nákladech řízení pod bodem IV. tohoto rozsudku je odůvodněn § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť osoba zúčastněná na řízení by měla právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, k tomu však v dané věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2019

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.